

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 3 октомври 2012 г. — Jan Sneller/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Дело C-442/12)

(2013/С 9/49)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jan Sneller

Отговорник: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли член 4, параграф 1 от Директива 87/344/ЕИО ⁽¹⁾ застраховател на съдебни разноски, който е предвидил в общите условия на договора за застраховка, че правната помощ в рамките на съдебно или административно производство по принцип ще се предоставя от служители на застрахователя, да предвиди също, че разноските за правна помощ на свободно избран от застрахованото лице адвокат или юридически представител ще бъдат покрити, само ако застрахователят счете, че обработването на делото трябва да бъде предадено на външен юридически представител?
2. Би ли се различавал отговорът на първия въпрос според това дали правната помощ е задължителна или не за съответното съдебно или административно производство?

⁽¹⁾ Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно застраховките за съдебни разноски (ОВ L 185, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 186).

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Hamburg (Германия) на 11 октомври 2012 г. — Werner Krieger/ERGO Lebensversicherung AG

(Дело C-459/12)

(2013/С 9/50)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Werner Krieger

Отговорник: ERGO Lebensversicherung AG

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 15, параграф 1, първо изречение от Втора директива 90/619/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане, относно предвиждането на разпоредби за улесняване на ефективното осъществяване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 79/267/ЕИО (Втора директива за животозастраховането) ⁽¹⁾, с оглед на член 31, параграф 1 от Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива за животозастраховането) ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба като член 5а, параграф 2, четвърто изречение от VVG, в редакцията му с Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften vom 21. Juli 1994 (Drittes Durchführungsgesetz/EWG zum VAG), съгласно която правото на отказ или на възражение се погасява не по-късно от една година след плащането на първата застрахователна премия, дори ако застрахованият не е бил уведомен за правото на отказ или на възражение?

⁽¹⁾ ОВ L 330, стр. 50.

⁽²⁾ ОВ L 360, стр. 1.

Преюдициално запитване, отправено от Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Niederlande) на 15 октомври 2012 г. — Granton Advertising BV/Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden (kantoor Den Haag)

(Дело C-461/12)

(2013/С 9/51)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te 's Hertogenbosch

Страни в главното производство

Жалбоподател: Granton Advertising BV

Отговорник: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden (kantoor Den Haag)

Преюдициални въпроси

1. Следва ли изразът „други ценни книжа“, съдържащ се в член 13, част Б, буква г), точка 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ (считано от 1 януари 2007 г., член 135, параграф 1, буква е) от Осма директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾, съответно изменена) да се тълкува в смисъл, че той обхваща Granton-карта, когато става въпрос за прехвърляема карта, която се използва за (частично) плащане на стоки и услуги и при положителен отговор, освободени ли са в такъв случай издаването и продажбата на такава карта от облагане с ДДС?
2. Ако случаят не е такъв, следва ли изразът „други прехвърляеми инструменти“, съдържащ се в член 13, част Б, буква г), точка 3 от Шеста директива 77/388 (считано от 1 януари 2007 г., член 135, параграф 1, буква г) от Осма директива 2006/112, съответно изменена) да се тълкува в смисъл, че той обхваща Granton-карта, когато става въпрос за прехвърляема карта, която се използва за (частично) плащане на стоки и услуги и при положителен отговор, освободени ли са в такъв случай издаването и продажбата на такава карта от облагане с ДДС?
3. Ако дадена Granton-карта представлява „друга ценна книга“ или „друг прехвърляем инструмент“ в посочения по-горе смисъл, от значение ли е за отговора на въпроса дали издаването и продажбата ѝ са освободени от облагане с ДДС фактът, че при използването на тази карта облагането с данък на (една пропорционална част) от изплатената за нея цена е на практика нереалистично?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1)

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Østre Landsret (Дания) на 17 октомври 2012 г. — ATP Pension Service A/S/Skatteministeriet

(Дело C-464/12)

(2013/C 9/52)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: ATP Pension Service A/S

Отговорник: Skatteministeriet

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 13, Б, буква г), точка 6 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че изразът „специални инвестиционни фондове съгласно определенията, дадени от държавите членки“ включва пенсионни фондове като разглежданите в главното производство, които притежават следните характеристики, при положение че държавата членка признава институциите, представени в точка 2 от настоящото запитване, като специални инвестиционни фондове:
 - а) възвращаемостта за служителя (получател на пенсия) зависи от печалбата, реализирана от инвестициите на пенсионния фонд;
 - б) работодателят не е задължен да прави допълнителни плащания за осигуряване на определена възвращаемост на получателя на пенсия;
 - в) пенсионният фонд инвестира колективно натрупаните средства, като прилага принципа за разпределяне на риска;
 - г) по-голямата част от плащанията в пенсионния фонд се основава на колективни трудови договори между организациите на пазара на труда, представляващи отделните служители и работодатели, а не на личното решение на отделния служител;
 - д) отделният служител може лично да вземе решение да прави допълнителни вноски в пенсионния фонд;
 - е) едноличните търговци, работодателите и ръководителите могат да решат да правят пенсионни вноски в пенсионния фонд;
 - ж) предварително определена част от пенсионните спестявания, уговорена в колективния трудов договор за служителите, се използва за закупуване на пожизнена пенсия;
 - з) получателите на пенсия понасят разноските на пенсионния фонд;
 - и) плащанията до определен размер в пенсионния фонд подлежат на приспадане за целите на националното данъчно облагане на доходите;
 - й) плащанията по индивидуалния пенсионен план, включително в пенсионен фонд, създаден към финансова институция, в рамките на който е възможно вноските да се инвестират в специален инвестиционен фонд, подлежат на приспадане за целите на националното данъчно облагане на доходите в същия размер, както по буква и);